

[Krag.]

havde været endnu bedre, om den højtærede Handelsminister ikke saa kraftigt, som Tilfældet var, havde understreget, hvad denne Bestemmelse eller denne Bemærkning kunde bruges til, da han havde Ordet paa Sparekassernes Aarsmøde i Aalborg. Jeg har tidligere fremhævet dette her fra denne Plads og vil gøre det igen. Jeg finder, at denne Opræden fra den højtærede Handelsministers Side ved den paa-gældende Lejlighed var saare uheldig og meget skadelig for den almindelige Reduktion af Renteniveauet for Debitorerne i Landets Banker.

Jeg har ikke ment, at 60 pCt.s Regelen for Kreditforeningernes Udlaansbemyndigelse var hævet gennem den Bestemmelse, som den højtærede Minister har indføjet i § 2. Jeg er ganske paa det rene med, at dette ikke er Tilfældet. Jeg har kun advaret imod at gentage det Eksperiment, som § 2 er Udtryk for. I Konverteringsloven har man en Gang forladt 60 pCt.s Grænsen for Husmandskreditforeningerne. Nu gør man det en Gang til i opadgaaende Retning, og det kunde jo være Indledningen til en almindelig Foranstaltning med Hensyn til Forhøjelse af denne Grænse. Det er det, jeg har advaret imod. For øvrigt skal jeg erkende — det vil jeg ogsaa gerne sige her fra denne Plads —, at i og for sig er dette at fastsætte den samme Maksimallaanegrænse, uanset hvilken Rente der kræves af det vedkommende Laan, ikke rationelt. Laanegrænsen burde selvfølgelig være en anden, hvor der er Tale om et 3½ pCt., end hvor der er Tale om et 5 pCt.s Laan. Men nu har Kreditforeningerne faaet den almindelige Regel, som de i flere Menneskealdrer har rettet sig efter. Den har ikke paa nogen Maade virket skadeligt, tværtimod, den har været et Skjold over for de alt for stærke Krav, der somme Tider har været fremme fra Debitorernes Side, og jeg vil derfor ikke gerne have den alt for meget gennemhullet.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Der er vist ikke nogen Anledning til længere at drøfte med det ærede Medlem Hr. Hasle det Cirkulære, der er udsendt fra Indenrigsministeriet, da det ærede Medlem er enig med mig i, at Cirkulæret er rigtigt. At det ærede Medlem er kommet til det Resultat ud fra forkerte Forudsætninger, har dog mindre praktisk Betydning.

Jeg skal endnu til det ærede Medlem Hr. Hasle, der talte om, at den Erklæring, der var givet til Nationalbanken i sin Tid vedrørende denne Sag, endnu ikke var berig-

tiget, sige, at der er aldeles ikke noget vedrørende denne Erklæring at berigtige. Det har jeg gjort opmærksom paa tidligere, og det gælder den Dag i Dag. I denne Erklæring staar, hvad der skal staa, hverken mere eller mindre, og der skal ikke føjes noget til.

Med Hensyn til Konverteringens Forløb har jeg udtalt og er stadig af den Opfattelse, at denne Konvertering er det alles Pligt, hvad enten man er Laangiver eller Laantager, hvad enten man er Kreditor eller Debitor, at medvirke til at gennemføre hurtigst muligt, og jeg har føjet til, hvad jeg gentager her i Dag, at det er min Overbevisning, at det ogsaa er i alles egen Interesse at gøre det. Men fra saadanne Synspunkter fra min Side og til at slutte, at saa skulde jeg eller eventuelt andre af mit Parti være afskaaret fra i det hele taget at ræsonnere over eller tale om disse Gælds- og Rentespørgsmaal, er der et langt Spring. Dette, at jeg tidligere har fremsat et Konverteringsforslag, der indeholdt et vist Tvangsmoment, maa dog vel stadig være en Kendsgerning, som man maa have Lov at omtale, og man maa have Lov at gøre opmærksom paa, hvori det adskiller sig fra den Ordning, der blev gennemført.

I denne Forbindelse maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at der er ingen Berettigelse til at bruge det Udtryk, at jeg skal indstille min Kritik af den nuværende Ordning ved min Omtale deraf. Overalt, hvor jeg omtaler den, fremhæver jeg til enhver Tid loyalt alle de Fordele, som denne Konverteringsordning byder Debitorerne. Jeg gør ogsaa opmærksom paa den Begrænsning, der er i denne Konverteringslettelse for Laantagerne. Jeg fremstiller denne Konvertering fuldt og helt i Overensstemmelse med dens Indhold og Virkning. Men det ærede Medlem Hr. Krag maa ikke forlange af mig, at jeg skulde forpligte mig til overhovedet at glemme eller til ikke at omtale, at jeg har tilladt mig paa et tidligere Tidspunkt at fremsætte et andet Forslag. Jeg vil gøre forfærdelig meget for at imødekomme det ærede Medlem paa alle de Omraader, hvor det overhovedet er muligt, men det ærede Medlem maa heller ikke være urimelig over for mig.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Krag's Omtale af Statsboligfonden gør jeg opmærksom paa, at den almindelige Lettelse, som gives Ejendomme, der er opført siden 1919, med Hensyn til Frihed for Konverteringsafgiften selvfølgelig ogsaa gives Statsboligfundsbygninger, for saa vidt de er over den Laanegrænse, der overhovedet kommer i Betragtning med Hensyn til Kon-